

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: K. B., bytem H., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 1.12.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 17.7.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 136,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 1.12.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2014 č.j. X, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 17.7.2014 č.j. X, kterým mu byl odňat ode dne 12.9.2014 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 10.7.2014 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10%. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 19.9.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není nadále invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole V., položce 7a) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 5-10%, a žalobci byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj.*

10%, která ve smyslu §3 citované vyhlášky nebyla zvýšena, proto nemohlo být námitkám žalobce vyhověno.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně i s ohledem na vliv permanentního spánkového deficitu, tudíž rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí po opětovném posouzení zdravotního stavu a vrácení věci žalované, požadovány byly i náklady řízení bez specifikace. (K žalobě byla připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí.)

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 10.7.2014 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 19.9.2014 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobce nebyl uznán nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7a) přílohy vyhlášky, pro něž mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (datum zániku invalidity: 10.7.2014, tj. datum jednání /OSSZ/). (Žalobce byl uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně od 13.6.2013 dle posudku uvedené OSSZ ze dne 25.7.2013 a doba platnosti posudku byla stanovena 31.7.2014.)

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 13.1.2015 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 1.10.2014 bylo žalobci doručeno dne 3.10.2014.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 2.4.2015 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy rozhodujícím zdravotním postižením je smíšená porucha osobnosti (s paranoidními, negativistickými a narcistickými projevy) psychiatrem dlouhodobě hodnocena na úrovni středně těžkého funkčního postižení; jde o stav s podstatným narušením pracovního a společenského fungování s opakovanými situačními dekompenzacemi; během hospitalizace byla objektivizována chronifikovaná neorganická porucha spánku, objektivním vyšetřením byl zjištěn nekvalitní spánek s četným probouzením. PK MPSV oproti posouzení OSSZ i v řízení o námitkách hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly V, položky 7b) přílohy

vyhlášky na horní hranici rozmezí 30-45%, tj. 45%, v níž zohlednila objektivizovanou chronickou poruchu spánku, která má dopad na pracovní a společenské fungování; procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dle PK MPSV od posouzení na OSSZ dne 25.7.2013 nedošlo ke změně zdravotního stavu, proto se jedná i nadále o invaliditu prvního stupně, i když hospitalizace na neurologii proběhla po datu napadeného rozhodnutí ČSSZ, objektivizovala stav, který byl přítomný dlouhodobě a to i k tomuto datu (tj. 1.10.2014); ostatní uvedená zdravotní postižení - arteriální hypertenze a dyslipidemie, nevedou k dopadu na míru poklesu pracovní schopnosti, arteriální hypertenze je kompenzována léčbou a je bez prokázaných orgánových komplikací. Žalobce je schopen vykonávat práci s využitím dosažené kvalifikace technika se středoškolským vzděláním v zaměstnání bez nočních směn, nejlépe v jednosměnném provozu, s možností úpravy pracovní doby, event. ve zkráceném úvazku. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo

nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 1.10.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání invalidity prvního stupně, s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů v ní uvedených.

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 2.4.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je ***žaloba podaná důvodně***, a ***soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 1.10.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 17.7.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení*** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatrili ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (*od 13.6.2013*), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 45%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Rokycany a poté na ČSSZ (10% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobce nebyl nadále uznán invalidní; žalobce se však neurologickému vyšetření ohledně poruchy spánku podrobil až 23.10.2014 a poté následné hospitalizaci, kdy ze zprávy ze dne 24.11.2014 o jejím průběhu vyplývá, že byl zjištěn nekvalitní spánek s četným probouzením zejména v druhé půlce noci a nad ránem.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 101/2014 ze dne 15.7.2015, neboť rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Rokycany či by vyhověla v řízení o námitkách jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 17.7.2014.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce náhradu nákladů řízení požadoval, avšak jejich výši nespécifikoval, proto mu náklady byly přiznány dle skutečností zjištěných ve spisu – přiznáno mu bylo poštovné v celkové výši 68,-Kč (29,-Kč dne 2.12.2014 a 39,-Kč dne 5.1.2015) a dále jízdné autobusem dne 2.4.2015 k jednání PK MPSV z H. a zpět ve výši 68,-Kč (zjištěno na internetových stránkách Ministerstva dopravy – IDOS, jízdní řády), tedy celkem 136,-Kč a tuto částku je povinna žalovaná uhradit žalobci v uvedené lhůtě, kterou soud považuje za odpovídající.

Poučení : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15. července 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně